

D som i doktor – och designer

I februari 2012 blev Seika Lee, nybliven specialistläkare i allmänmedicin, designer och »varumärke«, nummer 1 på listan över »mest omtalade just nu« i mode- och livsstilsmagasinet Plaza Kvinna. Läkare och designer eller designer och läkare? Det lutar åt det senare, men inte antingen-eller.

Seika Lee har specialistintyget i väskan, och efter intervjun följs vi åt en bit. Handlingarna ska vidimeras av notarius publicus på Villagatan 18, några dörrar bort från Läkarförbundets hus på nummer 5.

– Om det lyfter för mig som designer känns det ändå viktigt att ha kvar läkarrollen. Att skapa kläder handlar mycket om yta, form och detaljer, att lyfta slitsen på en kjol någon centimeter, eller sänka den, kan förändra uttrycket helt. Men jag behöver förankring, och på något sätt kommer därför läkarrollen alltid att finnas med.

Trots det färskaste specialistintyget är det varumärket som tar upp mest tid för Seika Lee just nu. Vår- och sommarkollektionen 2012 är släppt, ny webb med webbshop är under lansering, produktionen av höstkollektionen 2012 förbereds, och hon borde också vara i gång med att rita kläderna till vår- och sommarkollektionen 2013.

– Men jag är alldeles för sent ute som vanligt. Att komma i gång och rita en ny kollektion är en ganska

SPECIALIST
Konsultläkaren
Seika Lee har
just fått doku-
menten som in-
tygar att hon är
nybliven specia-
list i allmänme-
dicin. Hennes
andra specia-
litet, utanför pro-
fessionen, är att
vara modeska-
pare och desig-
ner av kläder. I
dag jobbar hon
med både pa-
tienter och mo-
deller.

Foto: Ewa Knutsson

besvärlig och orolig process för mig. Jag har svårt att få ner plaggen på papper trots att jag har helt klart för mig i huvudet hur de ska bli. Det är både lustfyllt och arbetsamt.

Det gäller att ta sig tid, konstaterar hon, och just tid tycks vara den enda anledningen till konflikt mellan hennes olika yrkesroller.

SEIKA LEE

Ålder: 37 år

Yrke 1: Konsultläkare på Dedicare

Yrke 2: Kläddesigner med eget företag

Utbildning 1: Läkarexamen 1999 från Karolinska institutet, en kort period med forskarstudier på Harvard Medical School

Utbildning 2: Tillskärarakademin och Beckmans kvällsskola i mode, Stockholm, Ecole

de la Chambre Syndicale de la Couture Parisienne i Paris

Aktuell med 1: nybliven specialistläkare i allmänmedicin

Aktuell med 2: Vår- och sommarkollektionen 2012 för egna varumärket Seika Lee. Lanserar inom kort en yogakollektion eftersom hon tycker att det saknas snygga och funktionella yogakläder. ■

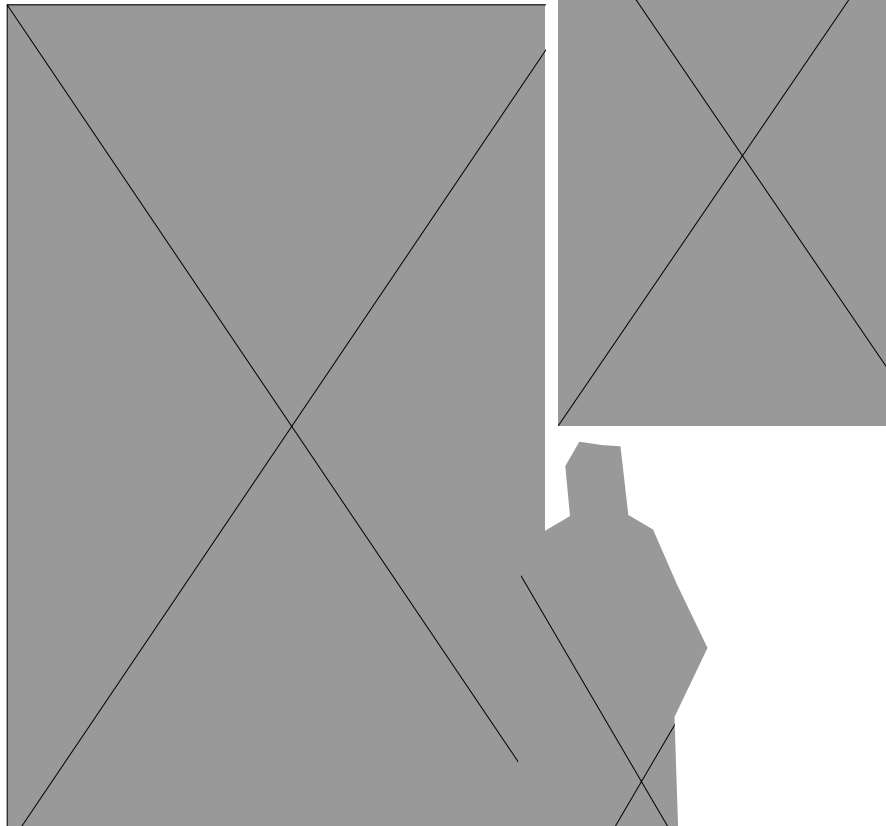

Foto: Anna Malmberg

– Tidsmässigt finns det i dag en konflikt mellan läkaren och designern, men det är nog den enda. Det ena yrket väger inte mindre än det andra. Och när jag nu har förmånen att arbeta som konsultläkare är det möjligt att behålla förankringen till läkaryrket, som är ett fantastiskt hantverk. Det spännande i arbetet är att få ta del av andra människors liv, och kanske hjälpa dem. Det berikar. Jag hittade ett citat av Anton Tjechov nyligen; »medicinen är min äkta hustru, litteraturen min älskarinna«. Så känns det, och man vill ju ha allt. Jag tror kanske att det kliniska arbetet kommer att få ge vika på sikt. Men det vore synd att släppa taget helt.

Det var passionen för kläder, för plaggen i sig, som ledde till att Seika följde sin dröm att bli designer. Studier i Stockholm och Paris lade grunden till det egna märket, som hon startade med sin syster och helt enkelt döpt till »Seika Lee«.

– Jag är mitt eget varumärke, men det viktiga för mig är inte att synas själv, det är plaggen som ska exponeras. Men det är svårt att nå ut och jag måste satsa mer på det, på marknadsföring och försäljning. Det mesta som görs i Sverige i dag är ungt mode. Jag vill att mina plagg ska leva länge. Det känns viktigt att de som köper mina kläder tycker om dem, så att de också bär och vårdar dem länge. Mina plagg är stilrena, klassiska, tilltalande och funktionella, men också anpassade till sin samtid. För mig är rörelse

KOLLEKTION
Doktor Seikas plagg är skapade med ambitionen att de ska leva länge. De som köper kläderna ska också tycka om dem och bära dem länge. Skaparen av kläderna betonar att hon gärna går sin egen väg och har redan börjat hitta »sitt« formspråk när det gäller kläddesign.

och dynamik, både i tanke och rent fysiskt, viktiga ledord.

Ett annat känt varumärke, den amerikanske designern Ralph Lauren, har sagt »jag designar inte kläder, jag designar drömmar«, men för Seika handlar allt om »plagget«. Hon utgår från grundformen hos en byxa, klänning eller kavaj och funderar över hur hon tycker att de ska se ut. Grundformen av ett plagg kan som en stamcell i ett laboratorium utvecklas till något nytt och intressant genom Seikas intrikata skärningar. Vägen till den färdiga kollektionen kräver sedan planering, prioritering, aktiva val och (som för läkaren) förmåga att samarbeta med flera discipliner. Seika står för designen, men utan skickliga tillskärare och sömmerskor på hemmaplan och i fabriken i Italien där plaggen sys upp uppnås inte den kvalitet hon eftersträvar.

Seika Lees första kollektion lanserades 2008, och frågan är om hon känner sig etablerad som designer nu? Hon har redan fått ett internationellt omnämnande som »emerging talent« i italienska Vogues septembernummer 2011.

– Absolut inte. Jag känner att jag börjar hitta »mitt« formspråk, men det har tagit tid att lära sig branschen. Jag hade nog underskattat hur mycket hårt arbete som krävs inom modeindustrin. Det är flärdfullt och glamouröst, men också enormt mycket arbete som ligger bakom varje kollektion, varje plagg. Det gäller för alla designers, och jag vill absolut inte vara utan detta.

Ewa Knutsson

Illustration: Colourbox

Mitt kundliv i vården

Ett helt hus fullt av totala kundupplevelser planeras vid Slussen i Stockholm och personal söks, har man sett i annonser i Läkartidningen. Det är ett stort vårdbolag som tänker nytt.

Man kanske skulle söka jobb? Det gäller nog att hålla tungan rätt i mun i så fall, så man inte faller tillbaka i någon gammaldags terminologi och gör bort sig redan på intervjustadiet.

Det finns mycket gott att säga om kunder. »Kunden har alltid rätt«, till exempel. Om patienter finns det inte lika positiva talesätt. Byter man ut patienter mot kunder blir det mer positivt, och sen har man direkt en bättre verksamhet. Kognitivt helt enkelt. Ordet leder tanken, en »win-win«-situation.

Kunder betjänar man. Det låter ju trevligt. Patienter som blir betjänade har man aldrig hört talas om.

Försöker beskriva mitt yrke med den nya vokabulären:

»Jag har åtta kunder på en eftermiddag. Först brukar jag fråga vad de önskar och sen får de klä av sig. Sen betjänar jag dem enligt deras önskemål. Betalningen sker i förskott.«

Försöker öva mig i att säga det här, för jag är ju en positiv människa som vill ta till mig det nya och inte vara någon bakåtråvare. Och jag har hört många gånger av bossarna att man måste gilla ligget, förlåt, *läget*.

När jag tänker på saken måste jag nog erkänna ändå att jag hade svårt med ny-språket redan förra privatiseringsvågen. Det var innan stora bolag ville göra upplevelsehus för olika kroppsdelar, då handlade det fortfarande om vård. Men kunden var i antågande. Jag satte mig emot och sökte mig från distriktsläkar-yrket till den kommunala verksamhet som kallas skolhälsovård.

Här behövde man inte ta kunder i munnen, förlåt, jag menar förstas ordet kund i sin mun. Vi talade om elever, föräldrar, lärare, rektorer. Entydiga begrepp, jag förstod vad jag pratade om, det blev liksom inga slippriga missförstånd – ni ser ju själva hur jag annars lätt rör till det.

Sen kom upphandlingen till kommunen. Vår manlige chef pratar oavbrutet om hur våra tjänster köps per timme. Nej, inte hans tjänster, vi medelålders kvinnor i hans stall ska dra in kulorna. Han får procent. Vi står i alla fall under någons beskydd, om det skulle hända nåt – så vi ska nog vara tacksamma. Alternativet skulle ju vara att dra runt på gatorna och försöka sälja sina tjänster helt på egen hand. Då kan man råka ut för alla möjliga oseriösa kunder. Det kanske går när man är ung och intressant, men för oss som är lite till åren blir det ett ovärdigt prutande varje gång, troligtvis.

Den som köper våra tjänster äger vår tid, säger chefen. Det har väl alltid varit så att man ska vara på sitt arbete under sin arbetstid och göra sitt arbete för att få sin lön, tänker jag då. Men på nya språket heter det att sälja sina tjänster, och att bli ägd.

Om jag försöker hänga med i stället för att vara så motsträvig? Jag ska tacka bossen för beskyddarverksamheten, ja, det ska jag göra. Han kanske kan lägga ett ord för mig, jag vill bidra till den totala kundupplevelsen i huset vid Slussen. Medan jag ännu har ork för det.

Maria Ohlsson
distriktsläkare/skolläkare
Saltsjö-Boo

Telefonrecept

0771-21 02 10

Välkommen till apoteket.
Vill du ringa in recept,
är apoteksombud
eller gäller det beställning?

Tryck 1.

Vill du ringa in recept?

Tryck 1.

Är du ansluten till apotekets
telefonreceptur?

Tryck 1.

Tryck ditt personnummer.

10 siffror.

Avsluta med fyrkant.

Tryck din personliga kod.

7 siffror.

Avsluta med fyrkant.

Du kopplas nu till vår kundtjänst.
(efter 32 tryckningar).

Kötid 5 minuter.

Bengt Lagerkvist

Fler recensioner på Lakartidningen.se

Läkartidningen har recensioner av aktuella böcker även på webbplatsen. Recensionerna nedan finns att läsa på Lakartidningen.se/recensioner:

■ Nya Bipoläroboken

Behandlingsstrategier
för klinikerna

av Lars Häggström, Margareta Reis, Håkan Jarbin (Affecta; 2012, 184 sidor)

Vid sidan av akademisk bipolärmedicin har en informell nosologi framvuxit under senare år och fått stort inflytande inom svensk psykiatri. »Nya Bipoläroboken« representerar inte den aktuella kunskapen inom området, vissa behandlingsråd saknar stöd i forskningen.

Recensent: *Andreas Fries, psykiater, Stockholm, neuropsykiatri@comhem.se*

■ Hvordan krenkede barn blir syke voksne

av Anna Luise Kirkengen (Universitetsforlaget; 2009, 241 sidor)

Vi har länge vetat, men saknat förklaringar till, att barndomstrauma leder till översjuklighet och ökad mortalitet. Den här boken konkretiserar nuläget genom belysande exempel direkt från klinisk verklighet.

Recensent: *Hans Peter Söndergaard, leg psykoterapeut, docent, institutionen för klinisk neurovetenskap, Karolinska institutet, Stockholm*